

Божидар Ћелић (46), потпредседник Владе Србије задужен за европске интеграције, иако непоправљиви оптимиста, каже да се неколико дана пред одлуку Европске комисије да Србију предложи за кандидата за пријем у ЕУ уплашио да би нам немогући услови који су стизали од неких земаља могли помрсити рачуне.

Иако се врло лако могло догодити да Србија прође као њена фудбалска репрезентација, утакмица за кандидатуру је скоро добијена и чека верификацију Европског савета у децембру.

- И ја сам се плашио, али и пре свега борио са колегама против немогућих услова које су неки покушали да нам наметну. Срећом, неуспешно. Сада сам сигуран да нећемо примити еврогол са 40 метара. То наравно не значи да неће бити ризика у недељама које долазе.

- Који су то ризици?

- Пре свега ризици су на терену, на северу Косова. Често се каже да нема довољно координације са наше стране, али је очигледно да тога нема ни у међународној заједници. У моменту кад нам на политичком нивоу Европа шаље недвосмислену позитивну поруку, Кфор говори о уклањању барикада. Тамо где ми по правилу видимо дуплу игру неретко је у питању мањак координације.

- Да ли је власт у Србији талац - с једне стране Европске уније, чије најснажније земље подржавају Приштину, а са друге легитимних интереса Срба на северу Косова да се одупру тежњи Албанаца да загосподаре севером Косова?

- Нисмо ничији талац. Одустајањем од Косова и легитимних интереса Срба урадили бисмо оно што ниједна демократска европска држава не би урадила. Са друге стране, ми можемо да одустанемо од уласка у ЕУ, али то не би уопште умањило проблеме на Косову, напротив. Кретање ка ЕУ нам заправо омогућава да имамо платформу за рационално и мирно решавање једног дела проблема у вези са Косовом. Сада је Европска комисија наметнула и Косову обавезе учинка у дијалогу, што побољшава његове изгледе за успех. Одустајање од европског пута ојачало би Приштину, а нас ослабило и дало аргументе онима у ЕУ који су признали Косово да убеде остале који то још нису урадили.

-Шта се дешавало иза кулиса драме око кандидатуре Србије која се извесно дешавала протекле недеље?

- Довољно је рећи да је ЕК претрпела притиске као никада до тада са стране једног броја земаља чланица око њеног мишљења. Извештај би требао да буде суверено штиво комисије на бази чињеница, као база за политичку одлуку земаља чланица у децембру. Бар су се овако унапред усагласили.

- Како ћете грађанима Србије објаснити која је њихова практична корист од тога што ће Србија у децембру највероватније добити статус кандидата?

- Не могу боље да објасним од тога да свако ко размишља да отвори иједно радно место у Србији прво пита докле смо стигли са евроинтеграцијама. Србија као кандидат добија јасан статус и правац који уноси велику сигурност онима који разматрају да свој капитал уложе у нашу земљу. Кандидатуром се отварају делови европског буџета за пољопривреду, регионални развој и развој људских ресурса. Не очекујемо да десетине милиона евра додатних донација одједном почну да падају овде, али да нема тог статуса, не бисмо могли да се изборимо за много већи део европског буџетског колача у новом циклусу, после 2014. године. Сада добијамо око 200 милиона евра годишње, а уверен сам да ћемо у тој новој расподели успети да се изборимо за још неколико стотина милиона. Србија би као чланица ЕУ, према стручним проценама, само за нашу пољопривреду у периоду од седам година могла да добије око 10 милијарди евра. У односу на наш пољопривредни буџет од 250 милиона евра годишње, ради се заиста о огромној, судбоносној суми за тај стратески сектор.

- Последних дана Мађарска је веома гласна у претнама да ће блокирати кандидатуру Србије због незадовољства Законом о реституцији, који не допушта повраћај имовине сарадницима окупатора. Како намеравате да решите тај проблем?

- Није изненађење ангажман Мађарске после става СВМ-а, већ начин и средства којима је она ескалирала то питање. После зеленог светла комисије на Закон о реституцији, ради се о унутрашњем питању Србије, где постоји и могући правни лек у виду одлуке Уставног суда. Ми више од 10 година водимо веома инклузивну политику према мањинама. Наша морална и уставна обавеза је да обезбедимо свим грађанима Србије да не осећају, камоли доживе, било какву форму дискриминације. То ћемо, видећете, показати и поводом Закона о реституцији. Што се тиче гласа Мађарске за нашу кандидатуру, после спора Словеније и Хрватске постоји јасан договор унутар ЕУ да се билатерална питања никада више не употребе за блокирање европског пута било које друге земље. Решићемо ово питање око реституције, али и питати Будимпешту да ли поједине изјаве мађарских званичника о Србији као реметилачког фактора на Балкану значе оштар заокрет у политици подршке нашој земљи, коју је изложио њихов премијер током недавне посете Београду.

- Да ли вас забрињава што је проевропско расположење у Србији први пут опало испод 50 одсто?

- То питање је покренуто када смо те резултате представили представницима ЕУ пре три недеље, пре одређивања позиција поводом кандидатуре. Могли су да виде да су грађани Србије, који су били и поред кризе за улазак у ЕУ, разочарани једностраним акцијама на Косову. Верујем да ће позитивно мишљење ЕК, а нарочито позитивна одлука у децембру, поново повећати подршку уласку у ЕУ. Грађани Србије реагују веома рационално према ЕУ, у складу са њеним одлукама. Када је она строга, али фер, подржавају је. Проблем настаје када се напусти тај захтеван, али користан приступ.

- Имате ли и лично жеље и снаге да европски пут Србије изгурате до момента њеног уласка у ЕУ?

- Сада само размишљам о добијању статуса кандидата и почетку преговора за нашу земљу, који би могао да се деси и пре краја следеће године. После ССП-а, следећи велики потпис биће за споразум о приступању Србије ЕУ. Чувам оно фамозно пенкало да би га позајмио тадашњем премијеру да стави тај историјски потпис, али уз услов да

ми га врати. Ипак сам ја Пироћанац.

- Знамо да сте везани за Париз, у којем живе ваше ћерке. Стижете ли да их посетите?

- Правило у мом животу је да ма шта да се дешавало, сваки трећи викенд идем да видим моју децу. То је део равнотеже сваког човека. Девојчице сада имају 15 и 12 година. На родитељски састанак за моју старију ћерку отишао сам у исту ону гимназију у којој сам први пут срео њихову мајку. То је тај точак живота који се окреће.

- Стижете ли да се бавите спортом?

- Овог лета сам много пливао, то је веома комплетан спорт. После ове својеврсне европске центрифуге кроз коју смо прошли мораћу да се вратим томе. Недељно бар једанпут идем на Аду да трчим или возим бицикл.

- Медији већ неколико година говоре о вашој поновној женидби. Има ли истине у томе?

- Пет година сам у једној стабилној и срећној вези. Све остало је наш приватни живот.

- ЕУ или Косово?

- И једно и друго.

- Цветковић или Динкић?

- Мирко.

- „Југо“ или „ауди“?

- Подршка Крагујевцу и посао у влади.

- Фудбал или тенис?

- Једно играм, друго гледам.

- Шатобријан или пиротска кобасица?

- Пирот и бер алес.

(Ало!)